

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ความรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย:
นักศึกษา	กรณีศึกษาธุรกิจของเล่นเด็กที่ไม่ปลอดภัย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	เพชญ์ สมพันธ์สาทิพย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.วิสูตร คูวานนท์
หลักสูตร	รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตัณศิริ
ปี	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
	พ.ศ.2556

บทคัดย่อ

การที่พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 ซึ่งมุ่งประสงค์ที่จะคุ้มครองผู้บริโภคจากความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยได้นำเอาหลักความรับผิดชอบอย่างเคร่งครัดมาใช้ทำให้คุ้มครองผลประโยชน์ของผู้บริโภคได้ดีขึ้น โดยการปลดผู้บริโภคนอกจากภาระที่จะต้องนำสืบความผิดอันเกิดจากการกระทำผิดโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์นั้นซึ่งในระบอบความรับผิดชอบเพื่อผลแห่งละเมิดตกเป็นภาระของผู้เสียหาย สาเหตุที่ทำให้ต้องใช้ระบอบกฎหมายนี้ก็เพราะเทคโนโลยีขั้นสูงสมัยนี้ มักจะทำให้แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่สามัญชนธรรมดาจะมีความรู้ความเข้าใจในกลไกของผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงได้ดีพอที่จะพิสูจน์ความผิดของผู้ผลิตและ/หรือผู้จำหน่ายและนำสืบได้ว่าสินค้านั้นๆ มีความบกพร่องที่เป็นอันตราย ซึ่งทำให้ผู้เสียหายเพียงต้องนำสืบความเป็นเหตุเป็นผลของกันและกันระหว่างความเสียหายที่ตนได้รับกับความบกพร่องนั้นเท่านั้น ถึงกระนั้นมาตรการเช่น นี้ก็ยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองผู้บริโภคให้พ้นจากความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยได้อย่างเพียงพอ ในเมื่อพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.2551 จะใช้บังคับเลยออกไปนอกเหนือขอบเขตของดินแดนของรัฐมิได้ ดังนั้นจึงไม่สามารถแก้ปัญหาในกรณีที่เป็นสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อคำว่าไม่ปลอดภัยกินความถึงความบกพร่องอย่างกว้างขวาง นับตั้งแต่ข้อบกพร่องในการออกแบบ อันตรายในตัววัสดุที่ใช้ในการผลิต และการผลิตสินค้านั้นเอง หรือแม้กระทั่งการที่มีได้ปิดฉลากที่ให้คำเตือนตามที่ควรจะทำโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับยาและของเล่นเป็นต้นยิ่งกว่านั้นกฎหมายไทยเรื่องนี้ยังแตกต่างจากกฎหมายของประเทศอื่นๆ หลายประเทศ ที่ไม่มีบทบัญญัติที่บังคับให้ผู้ผลิตต้องเรียกเก็บสินค้าที่ไม่ปลอดภัยคืน มาตรการที่จะแก้ไขเยียวยาข้อบกพร่องนี้จึงต้องหาจากทางปฏิบัติของนานาชาติ และเลียนแบบของรัฐที่คุ้มครองผู้บริโภคจากความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพเช่น โดยการแก้กฎหมายให้

บังคับให้มีประกันเป็นตัวเงินว่าสินค้าที่จะนำเข้านั้นไม่เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัยและหากพิสูจน์ได้ว่า
เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัยผู้ผลิตต้องเรียกเก็บสินค้าที่จำหน่ายไปแล้วกลับคืนมาแก้ไขให้หมด

THESIS TITLE	LIABILITY FOR INJURY CAUSED BY DEFECTIVE PRODUCTS:CASE STUDY OF UNSAFE TOYS
STUDENT	PAEToon SOMPHANSATIT
THESIS ADVISOR	PROFESSOR(EMERITUS)DR.VISOOT TUVAYANOND
THESIS CO-ADVISOR	ASSOCIATE PROFESSOR DR. KANLAYA TUNSIRI
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS
YEAR	2013

ABSTRACT

The adoption of strict liability regime by the Product Liability Act, B.E. 2551, that purports to ensure the protection of consumers against the damages caused by unsafe products, better protects the interests of the consumers by exonerating them from the onus of proof of the faults through willful misconduct or gross negligence of the products producer or supplier, which under the tortious liability regime is incumbent on the injured person. The underlying rationale behind such regime is that the nowadays high technology has often rendered it virtually impossible for simple laymen to understand the mechanism of hi-tech products well enough to establish the fault of the producer and/or supplier, and to substantiate that the goods in question have dangerous defects. Thus the consumers only need to establish the causality between the damage that they have incurred and such defects. It is nonetheless still inadequate for such measure to amply protect the consumers from the damages arising from the unsafe products, given that the Product Liability Act, B.E. 2551, is not applicable beyond the confine of the territory of the country, it can't, therefore, resolve the problems of imported goods. A fortiori, when the term unsafe covers a wide scope of defects, ranging from the flaws in inter alia the design, the inherent danger of the material and the production of the goods, or the lack of labeling that gives a proper caution, especially for medicine and toys, etc. Besides, unlike the legislation of many other countries, the Thai law on this matter does not have a provision that requires the producers to recall the unsafe products. The remedial measures for such shortfall have thus to be sought in the States practice and emulate the paradigm of those that efficaciously protect

consumers from the damages caused by unsafe products, e.g. via the amendment of the law to require a pecuniary guarantee that the products, which are to be imported, are not unsafe, and that if proven to be unsafe, the products would be totally recalled by the producer for rectification.